

taksten ansat i Aar, hvor der ingen Handel med Korn er. Skal det være Maksimalprisen eller hvorledes? Jeg kan ikke se, at det kan ske paa Grundlag af Indberetningerne i Aar, eftersom der intet Kornsalg finder Sted. Jeg tror, at det er heldigt, at vi kommer til en Ordning af dette Forhold paa en Maade, som baade Ydere og Nydere kan være tjente med. Det svarer ikke længere til sin Hensigt med Ansættelsen af Kapitelstaksten under de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale, at vi hurtigst muligt faar en anden Ordning.

Landbrugsministeren: (K. Pedersen):

Til den ærede sidste Taler vil jeg blot sige, at Kapitelstaksterne for de Sædarter, hvorpaa der var sat Maksimalpriser i Fjor, blev Maksimalpriserne, og det samme bliver Tilfældet i Aar.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) rettede det Spørgsmaal til mig, hvorfor jeg ikke vilde tage alle Arvefæsteafgifterne med, thi dersom jeg vilde det, vilde det lette Lovforslagets Gang her i Tinget; dersom vi kunde mødes paa den Maade, at vi strøg Indskudssætningen i 2det Stykke af § 1: „som har henhørt under et Bøndergods“, vilde vi faa alle de Arvefæsteafgifter med, som er satte i Forhold til eller er paalagte som en Del af Købesummen. Jeg har ikke noget imod, at vi tager flere Afgifter med. Naar jeg har brugt denne Form i Lovforslaget, er det, fordi jeg, naar jeg forelægger et Lovforslag, helst vil have, at det skal være saadan, at man kan se, hvor langt det rækker, og her er der sat en bestemt Grænse for, hvilke Afgifter der falder ind under denne Lov og hvilke ikke. Og det er stadig min Opfattelse, at man gør rettest i at holde sig til de Forhold, som er til at overse. Der er allerede Strid derom. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds' (Knuth) Udtalelser i Dag er et Bevis paa, at vi ikke er enige, hvad ogsaa Højres Ordfører har gjort opmærksom paa. Der stod netop i den Skrivelse af 16. Marts 1917, som jeg fik fra Udvalget: „Alle Arvefæsteafgifter og Rekognitioner ved Ejerskifte samt Ydelser, der kan sidestilles dermed“. Er det nu ikke rigtigst, at vi først afløser de Afgifter, med Hensyn til hvilke der er fuldkommen Enighed om, hvad det er, og derefter tager de Afgifter, som dermed kan sidestilles? Det er de færre, og der er Tid til at overveje og søge alle de Oplysninger indhentet, som kan ønskes. Jeg tror derfor — og det tror jeg ogsaa, det ærede 2det Medlem for

3die Kreds maa indrømme —, at man havde gjort vel i straks at tage Lovforslaget af 1916 i den Skikkelse, hvori det kom herop fra Folketinget. Nu siger det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), at det ikke kom med Tilslutning fra alle Partier. Jo, det kom med Tilslutning fra alle Partier, men ikke fra alle indenfor alle Partier. De Udtalelser, der fremkom fra det ærede 3die Medlem for 3die Kreds, viser, at jo længere Tid der gaar, desto vanskeligere bliver det maaske at tilvejebringe Enighed om, at det Lovforslag, som bliver forelagt, netop er det rette. Vi fremmer sikkert denne Sag bedst ved, at man afløser paa de Omraader, hvor man kan se, hvor langt Lovforslaget rækker, som det er affattet, og efterhaanden som man bliver enig om, dels til hvilken Værdi man kan ansætte de vedkommende Afgifter, dels om, at man i det hele taget vil indpaa at afløse dem, gaar man saa over til Afløsning af de Afgifter, som dermed kan sidestilles. Jeg tror netop, at dette er den rigtige Fremgangsmaade i Stedet for at tage det hele med, ogsaa det, hvorom der kan rejses Strid paa forskellig Maade, naar man ikke rigtig ved, hvor langt det rækker. Jeg tror, at man gør rettest i at tage det, som ligger lige for, og som man kan overse, og at gaa videre derfra.

Ole Hansen: Der vil jo sikkert i det Udvalg, som bliver nedsat, blive god Anledning til at overveje, hvilken Vej det vil være heldigst at gaa for at naa til et tilfredsstillende Resultat, og jeg betragter de Udtalelser, vi nu hørte fra den højtærede Landbrugsministers Side, som et Udtryk for, at han vil være meget villig til at deltage i disse Forhandlinger, og at han ikke vil holde sig tilbage, naar det drejer sig om at yde Hjælp til at faa denne Sag fremmet. Jeg skal derfor ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal.

Derimod vil jeg gerne sige et Par Ord om det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (N. Hansen), om Kapitelstaksterne. Det forekommer mig, at det Svar, Ministeren gav, ikke var helt fyldestgørende. Han sagde kun, at Maksimalpriserne vilde blive lagt til Grund for Fastsættelsen af Kapiteltaksterne. Ja, det betragter jeg som en given Sag, for der er jo ingen anden Pris paa vedkommende Vare end Maksimalprisen, bortset fra den Pris, Staten har Lov til at give mere for Byg og Havre. Men det, det drejer sig om ved Fastsættelsen af Kapitelstaksten, kommer til at